

ارتقاء ناوگان هوایی آمریکا

احمد رضا علی رضایی

چکیده

طبق اظهارات مقام های ارشد نیروی هوایی ارتش آمریکا، این نیرو قصد دارد با صرف بودجه ای ۳/۲ میلیارد دلاری ظرفیت فعلی ناوگان بمب افکن های خود را تا سال ۲۰۰۹ ارتقاء بخشد.

هرچند به تازگی صحبت های درباره ایجاد یک ظرفیت جدید هواپیماهای ضربتی بلند برد بوده است، ولی آنچه مسلم است ناوگان فعلی متشکل از هواپیماهای B-1B Lancer، B-2A Spirit و B-52H استراتژیک قاره پیما (۸ موتور) است که تا سال ۲۰۴۰ توان ضربتی این ناوگان را از نظر قدرت انهدام هدف، تشکیل می دهد.

طبق اظهار نظر این مقامات، بی شک نیروی هوایی خواهان توسعه قدرت تخریب، قابلیت پایایی در مقابل توان دشمن، پشتیبانی، واکنش سریع و مهمتر از همه، پیشرفت در دریافت بموقع هدف و فراهم نمودن آگاهی از موقعیت بهتر می باشد که منجر به جمع آوری اطلاعات پراکنده خواهد شد.

جانشین ستاد نیروی هوایی آمریکا، به کنگره گفت که نیروی هوایی برای سال مالی ۲۰۰۵ بودجه ای معادل با ۶۱۲ میلیون دلار برای شروع این بهینه سازی ها درخواست کرده است که این مبلغ شامل ۸۶/۵ میلیون دلار جهت بازسازی ۶۸ فروند هواپیمای B-1B، ۳۸۸ میلیون دلار برای سرویس ۲۱ فروند هواپیمای B-2A و ۱۳۷/۵ میلیون دلار صرف ۹۴ فروند هواپیمای B-52H، می شود. مبلغ اختصاص یافته به هواپیمای B-1B صرف پشتیبانی از نصب کامل دیتالینک (دستگاه ارسال

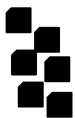


اطلاعات) بر روی هواپیما به منظور برقراری ارتباط با استفاده از لینک ۱۶ و ارتباط سامانه فرماندهی و کنترل خارج از دید، و همچنین افزایش توانایی های آگاهی از موقعیت این هواپیما خواهد شد. بودجه تخصیص داده شده نیز جهت اقدام بر روی نصب یک سامانه حمل سلاح ترکیبی، ارتقاء سامانه دفاعی AN /ALQ-161، یکپارچه کردن ناظر کوک تصحیح مهمات (WCMD) و مهمات پرتاب شوند از راه دور AGM-158 می شود. قسمت های پروازی که هم اکنون برای هواپیمای B-52H انجام می شوند، نیز در دست اجراست.

بهینه سازی هواپیماهای B-2A شامل ارتقاء نمایشگر ابزار دقیق مرکزی/ لینک ۱۶ می شود، که طبق گفته مقامات نیروی هوایی فراهم کننده شبکه آگاهی موقعیتی میدان نبرد تاکتیکی برای بالا بردن قابلیت باز زیستی و انعطاف پذیری در هدف گیری مجدد می گردد. بودجه اختصاص یافته به این هواپیما همچنین شامل بهبود فرکانس راداری آن می شود و محافظت از دید راداری پایین بدنه آن نیز بهبود می یابد.

شرکت نورتروپ گرومن در ۱۹ آوریل اعلام کرد که ماده پوششی خاصی برای جذب فرکانس های راداری بنام ماده متناوب فرکانس بالا (AHFM) را برای اولین بار بر روی یک هواپیمای B-2A بکار برده است.

دوک دیو فرسن، جانشین شرکت نورتروپ گرومن و مدیر برنامه های B-2A در مصاحبه با مجله (Jean's Defense Weekly) JDW گفت که با پوشش جدید، حدود ۳۰۰۰ فوت نواری که در حال حاضر برای بستن درزها بر روی هواپیما بکار می رود حذف می شود و هواپیما در مقابل دید ضعیف راداری (که با توجه به وجود نوارها، ایجاد شده بود) محفوظ می ماند.



بر طبق گفته وی، این ماده پوششی باعث کاهش زمان تعمیر و نگهداری هواپیما (در نقاطی که نوار بندی می شوند) از چندین روز به چندین ساعت می گردد. بدنه هواپیماهای B-2A نیز به عنوان بخشی از کار تعمیر و نگهداری دیو با این ماده رنگ آمیزی خواهند شد.

درخواست بودجه برای این هواپیما همچنین شامل پشتیبانی از تجهیزات فوق العاده پیشرفته فرکانس بالای رادیویی (AEHF) برای برقراری ارتباط مورد نیاز با فرماندهی استراتژیک آمریکا و ارتقاء ارتباطات ماهواره ای / UHF می باشد که ارتباطات صوتی را بهبود بخشیده و توانایی مأموریت های پرواز را در سطح بالا افزایش می دهند.

بهینه سازی هواپیمای B-52H که با واگذاری بودجه سال مالی ۲۰۰۵ پشتیبانی می شوند شامل توسعه سامانه های خودکار Mid-Life، توسعه اقدامات ضد الکترونیک و توسعه برنامه های فناوری شبکه ارتباطات رزمی که لینک ۱۶ و AEHF را به هم وصل می کند، می باشد. نیروی هوایی همچنین در ساخت پاد روشن کننده هدف AN/AAQ-28 که بر روی هواپیما نصب می گردد و آن را قادر می سازد تا به طور خودکار هدف را تعقیب نموده و هدف های ثابت را از طریق بمب های هدایت شونده لیزری رهگیری کرده و خسارات وارده به هدف ها را ارزیابی نماید، همکاری می کند. این پادهای هدف یاب همچنین به گروه مسوول بمب ریز امکان می دهد تا بتوانند GPS بمب ها و مهمات ماهواره ای را بمنظور تشکیل یک مجموعه حمله مستقیم مشترک، هماهنگ نمایند.

گرچه در حال حاضر توانایی بکارگیری پادهای روشنایی ER بر روی هواپیمای B-52H موجود است، ولی نیروی هوایی در نظر دارد پادهای هدف یاب روشنایی پیچیده تر و پیشرفته تری (AT) را تدارک

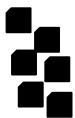


ببیند. فرماندهی رزمی نیروی هوایی (ACC)^۱ در این زمینه در مصاحبه با هفته نامه جینز اظهار داشت که نیروی هوایی در نظر دارد ۱۲ پاد (AT) هدف یاب پیشرفته را با اتکا به تصویب بودجه، در زیر یک هواپیمای B-52A برای اجرای ماموریت های ضروری رزمی نصب نماید. علاوه بر این ۱۲ پاد، این فرماندهی اعلام کرد که ناوگان B-52A به پادهای دیگر مورد نیاز فرماندهی رزمی هوایی که برای هواپیماهای رزمی مورد نیاز است مجهز می شوند.

طبق گفته فرماندهی هوایی رزمی (ACC)، آزمایش پروازی پادهای هدف یاب پیشرفته (AT) در ماه می انجام شده و پیرو آن با نصب سامانه های نرم افزاری این پادها، هواپیماهای B-52A توانایی استفاده از این پادها را در ماه اگوست بدست آوردند.

این سرویس دهی همچنین قصد دارد ۱۶ فروند از هواپیماهای B-52H را به هواپیماهای پارزیت رسان از راه دور تبدیل کند، این تبدیل طبق گفته جانشین ستاد نیروی هوایی آمریکا از ماه اکتبر شروع می شود. نیروی هوایی قصد دارد این پادهای پارزیت رسان الکترونیکی را بر روی بال های پادهای بیرونی که در گذشته بمنظور تانکر سوخت استفاده می شد، نصب نماید، و برای این کار مبلغ ۵۰۰ میلیون دلار تا اواخر سال ۲۰۰۹ درخواست نموده است.

یک مسوول نیروی هوایی، جیمز روج در تاریخ سوم مارس به مجله JDW گفت که در این سرویس دهی ایده تعویض موتور B-52H که بر مبنای گزارش هیات علوم دفاعی در سال ۲۰۰۳ پوسته گذاری شده اند، نیز به اجرا در خواهد آمد.



تحلیل

با توجه به اظهارات مقام های نیروی هوایی آمریکا بنظر می رسد این نیرو از نظر کمی با مشکل چندانی روبرو نباشد، تجربه ای را که مقام های این نیرو در سه جنگ گذشته یعنی در یوگسلاوی سابق، جنگ ۱۹۹۱ (جنگ اول خلیج فارس) و جنگ ۲۰۰۳ (جنگ آمریکا و متحدینش علیه عراق) بدست آورده اند به این نتیجه رسیده باشند که نقاط ضعف هواپیماهای استراتژیک و ضربتی در سامانه ارتباطی، فرماندهی و کنترل و بخصوص جنگ الکترونیک است.

بی شک یکی از عمده ترین وظایف هر نیروی نظامی پس از هرگونه درگیری، جنگ، رزمایش و حتی دوره آموزشی ارزیابی جنگ افزارها و سامانه های مربوط به آنها در طول مدت استفاده است که پس از خاتمه درگیری باید نسبت به بر طرف نمودن ضعف ها و ارتقای کمی و کیفی آنها اقدام شود که بالطبع نیروی هوایی آمریکا هم از این امر مستثنی نخواهد بود.

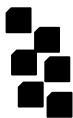
اما تاکید مقام های نیروی هوایی آمریکا در نوسازی ناوگان هوایی این کشور بر سه محور تقویت موتور هواپیماهای استراتژیک، ارتقاء سامانه فرماندهی و کنترل ماهواره ای (ارتباطات) و استفاده از پادهای پیشرفته الکترونیکی AT و پاد پارازیت رسان جدید است که نشان می دهد آنها احتمالاً در نظر دارند در درگیریهای آینده بر سه راهبرد زیر بیشتر تمرکز نمایند:

۱- چنانچه بخواهند در خاورمیانه و بخصوص در منطقه خلیج فارس اهدافی را مورد حمله قرار دهند از پایگاه های دوردست مثل جزایر دیه گو گارسیا در اقیانوس هند یا حتی پایگاه های متحدین اروپایی در خاک اروپا، هواپیماهای خود را به پرواز

درآوردند تا پایگاه های شرکت کننده در حمله دور از منطقه درگیری بوده و درجه آسیب پذیری آنها به حد صفر تقلیل یابد.

۲- استفاده از پادهای الکترونیکی جدید بیانگر این موضوع است که کشمکش ها و برخوردهای آینده آمریکایی ها بیش از پیش بر روی جنگ الکترونیک و بخصوص سلاحهای RF (تسلیحات استفاده کننده از فرکانس های رادیویی و پالس های الکترومغناطیسی) خواهد بود. که در این مورد کشورهای همچون ایران که از دیرباز مورد کینه ورزی های ابرقدرت ها بخصوص آمریکا بوده اند، وظیفه دارند هرچه سریع تر اینگونه پادها و سلاحهای مدرن RF و EMP را شناسایی و راه های مقابله با آنها را چه از نظر پدافند عامل و چه از نظر پدافند غیر عامل شناخته و آنها را در آموزش های نیروهای خود لحاظ نموده و با رزمایش های مکرر جنگ الکترونیک و سلاح های RF آمادگی لازم را برای مقابله با اینگونه تسلیحات کسب نمایند.

۳- تاکید نیروی هوایی آمریکا در استفاده از سامانه ارتباطی فرماندهی و کنترل پیشرفته ماهواره ای با توجه به اینکه آمریکایی ها از اینگونه سامانه ها استفاده می کنند، از یک سو بیانگر آسیب پذیری اینگونه سامانه ها است و از سوی دیگر لزوم به روز بودن و استفاده از لحظه ها را در بکار گیری اینگونه سامانه ها آشکار می نماید. اما از آنجا که هر اندازه اینگونه سامانه ها پیشرفته تر می شوند، ظاهراً آسیب پذیری آنها نیز افزایش می یابد، بنابر این ما می توانیم با



شناسایی این سامانه ها و نقاط ضعف آنها، از این آسیب پذیری در درگیری های احتمالی به نفع خود استفاده نماییم.

